

timale sekvenser og algoritmisering af løsningsmetoder til sådanne.

Det er en bog for specialisten.

S. E. Elmaghraby, *Some Network Models in Management Science*, Springer, Berlin, 1970, 176 sider, DM 16.

I denne bog har forfatteren formaliseret en række af de problemer, der knytter sig til formulering af netværksmodeller med henblik på løsning af nogle af de problemer, som disse modeller kan afbilde.

Det er igen såkaldte lecture notes og det må i dette tilfælde siges at være noter på godt og ondt.

A. Berczi, *Problems in Managerial Operations Research*, Prentice-Hall, London, 1969, 81 sider

Undervisning i operationsanalyse foregår på mange forskellige abstraktionsniveauer. I denne fremstilling er man vidne til det mindst abstrakte, som man næsten til dato har set. Forfatteren giver her en række eksempler på, hvorledes operationsanalytisk metodik har løst problemer af nytteteoretisk karakter, af beslutningsteoretisk karakter, af spilteoretisk karakter samt indenfor lager-, sekvens-, tildelings-, transport- og allokeringproblematik.

Det er en række eksempler, der ellers er udmærkede til kursusbrug.

K. Seiler, *Introduction to Systems Cost-Effectiveness*, Wiley, London, 1969, 108 sider, £4.70.

Man har længe savnet en kompetent fremstilling af den såkaldte cost-effectiveness-problematik i systemer. Det synes som om man i denne fremstilling har fået en overskuelig og samtidig hæderlig fremstilling af området. Efter en diskussion af omkostningsfaktorer diskuterer forfatteren 11 omkostningsmodeller, som han selv betegner systemomkostningsmodeller. Ifølge hans egen notation, drejer det sig om matrixmodellen, omkostninger af elementer, modellekspansion, minimering af totale

systemomkostninger, periodeomkostningsproblematik, tids- og faseproblemet, de faste omkostningers og variable omkostningers problemer, aggregeringsproblemer i omkostningsmodeller, differentielle omkostningsproblemer og stokastiske omkostninger.

Tilsvarende må han lave en notation for outputtet af systemerne, som han betegner et system effectiveness-modeller. Han bruger betegnelser som det sandsynlige produkt, systemets funktion, systemets tilstedeværelse, systemets sikkerhed, systemets overlevelsessevne, modellekspansion, maksimering af totalsystemeffektivitet, periodeeffektivitet i forhold til effektivitet i en enkelt anvendelse, tidsproblematikken, og endelig sandsynlig effektivitet.

Cost-effectiveness-modellerne, hvor input og outputmodellerne kombineres, er i Seilers terminologi forholdsmodellen, indifferenskurvemodellen, de matematiske programmeringsmodeller, spilmodellerne, sandsynlighedsomkostningsmodellerne og endelig en række beslutningsmodeller.

Hvis program-budgettering er gammel vin på nye flasker, tør det siges, at disse etiketter er farvestrålende. Det hænder, at man køber flaskerne for etikettens skyld.

R. W. Brown, *Research and the Credibility of Estimates*, Harvard, Boston, 1969, 257 sider, \$9.00.

Dette Harvard-studium henvender sig til tre læsergrupper. For det første virksomhedslederen, der vil investere tid i en dybere forståelse af kvantitative modellers output, dels den praktiske analysemand, der skal producere tal (usikre og risikofyldte tal) til ledelsen og endelig til specialisten (konsulenten), som måtte blive tilkaldt for at foretage kvantitative analyser.

Det er et essentielt problem, der behandles, nemlig spørgsmålet om vurdering af usikre statistisk behandlede data i beslutningstagning.